ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΡΙΤΗ
11
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5834

Ο κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ:

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΕΣΠΕΥΔΕ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ Η Ε.Κ. ΕΑΝ ΕΦΑΝΤΑΖΕΤΟ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΑΛΛΩΣ ΥΠΕΛΟΓΙΖΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

καὶ ἐντελῶς διαφορετικὰ διαμορφοῦνται

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΥΠΕΡΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΩΜΙΛΗΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 10.— Σήμερον (χθὲς) ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀφιχθεὶς ἀεροπορικῶς τὴν 11.30 π.μ. εἰς Ἀγρίνιον ὡμίλησε τὴν 1ην μ.μ. ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως.

Ἀρχόμενος τοῦ λόγου του ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀνεφέρθη δι' ὀλίγων εἰς τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν περιοδείαν «βολίδα», τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. «Ὡμίλησα — εἶπεν — ἐντὸς 36 ὡρῶν εἰς 15 συγκεντρώσεις πόλεων κωμοπόλεων καὶ χωρίων, ὑπὸ δυσμενεστάτας καιρικὰς συνθήκας, μὲ χιονοθύελλαν ἢ πάντως μὲ παγερωτάτην θερμοκρασίαν καὶ ἐν τούτοις παντοῦ συνήντησα παλμόν, πεῖσμα, φανατισμὸν καὶ ἀπόφασιν διὰ τὴν νίκην, ἀνάλογον τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημιουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἀκούετε τοὺς ἄλλους νὰ σᾶς λέγουν περὶ τοῦ δῆθεν θριάμβου των. Λέγουν, ὅμως, τόσον τὴν ἀλήθειαν ὅσον, ὅταν ὑποστηρίζουν — χωρὶς ἐντροπὴν — ὅτι κατὰ τὴν περιοδείαν μου ἐκείνην, ἀκροαταί μου ἦσαν οἱ ἐπιβάται τῶν ἀμαξοστοιχιῶν(!!). Καὶ ταῦτα καθ' ἣν ὥραν ἡ τεραστία πλατεῖα λ. χ. τοῦ σταθμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης ἦτο κατάμεστος ἐνθουσιώντος πλήθους ἀναμένοντος ἐκεῖ ὑπὸ θερμοκρασίαν 3 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν.

Ἡ ἐξήγησις— προσέθεσε— καὶ τοῦ καθ' ὑπερβολὴν ψεύδους καὶ τῶν ψυδαίων λιβέλλων, εἰς τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως τοὺς ἀναγνωρίζομεν τὰ πρωτεῖα, εἶναι μία καὶ μόνη: Ὅτι, ἄλλως ὑπελόγιζαν τὰ πράγματα καὶ ἐντελῶς διαφορετικὰ διαμορφοῦνται ταῦτα. Ἂν εἶχον φαντασθῆ τὴν ἐξέλιξιν οὐδέποτε, βεβαίως, θὰ ἐπέσπευδον τὰς ἐκλογάς. Δι' ὃ καὶ ὑπέπεσαν εἰς τὸ βαρύτερον ἀκόμη σφάλμα τακτικῆς, νὰ νομίσουν ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ ἀμυνθοῦν ἔναντι τῆς ὀγκουμένης ἀνησύχου ψυχολογίας τῶν μαζῶν συνεπείᾳ τῆς δεσμευούσης ἐξελίξεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας (ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὅσων ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις τῶν 50 ἡμερῶν) ἦτο νὰ ἀνεπιτεθοῦν, ὄχι πλέον διὰ τῶν εἰωαγελέων, ἀλλὰ διὰ τῆς «βαρυσημάντου» δηλώσεως, ὅτι ὁ Ἔχων τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὁμιλῶ κατέστρεψε τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν μὲ τὴν οἰκονομικὴν του πολιτικὴν καὶ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῷ 1953. Ἐξέφρασα ἤδη εἰς τὴν Μακεδονίαν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐπίθεσιν αὐτήν, ἡ ὁποία μοῦ ἔδωσε μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν πολιτείαν μου. Ἐξήγησα τί εὗρον καὶ τί παρέδωσα, ἀλλὰ θὰ ἠδυνάμην ἤδη νὰ διασκεδάσω, ὑποβάλλων ἕνα ἁπλοῦν ἐρώτημα εἰς τοὺς εὐγενεστάτους λιβελλογράφους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου:. Ὅτε ἡ Ε.Κ. τὸ 1961 ἐζήτει τὴν ἐκλογικὴν συνεργασίαν μου καὶ μάλιστα Ἰσοτίμως, δὲν ἐγνώριζε ὅτι ἤμουν ὁ περίφημος καταστροφεὺς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας; Διότι, ἂν τὸ ἐγνώριζε, πῶς ἐζήτει τὴν συνεργασίαν — καὶ δὴ ἰσότιμον: ὅλοι ἐκεῖνοι (6 κόμματα) ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἄλλην μόνος;.... Ἀλλὰ προτιμῶ, ἀντὶ νὰ τοὺς διασκεδάσω, νὰ τοὺς ἐξαργίσω.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀνέγνωσε περικοπὴν ἀπὸ τελευταῖον ἄρθρον διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν παγκοσμίου κύρους «Ἐφημερίδα τῆς Γενεύης», ὅπου χαρακτηρίζεται ὡς ἀτύχημα διὰ τὴν Τουρκίαν, ὅτι δὲν εὗρεν, ἐπὶ 40 ἔτη κεῖνα Πουανκαρέ, ἕνα Ἐϊνάουντι ἢ ἕνα Μαρκεζίνη, διὰ νὰ τῆς θέσῃ τὰς βάσεις μιᾶς ὑγιοῦς οἰκονομίας. Καὶ προσέθεσεν εἰρωνικῶς ὁ κ. Μαρκεζίνης: Προφανῶς, ὁ ἄρθρογράφος τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ οἰκονομικὸν θαῦμα τῆς Κυβερνήσεως τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, διὰ νὰ ἀναζητήσῃ ἐκεῖ τὸν σωτῆρα!...».

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ κατὰ τὴν χθεσινὴν ἄφιξίν του εἰς Αἴγιον, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ συνδυασμοῦ ΕΡΕ — Προοδευτικῶν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας κ. Χρήστου Μίχαλου

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Μαρκεζίνης, ἀνεφέρθη εἰς τὰ βασικὰ θέματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς, εἰδικώτερον δὲ τῆς παραγωγῆς καπνοῦ, ἐμνημόνευσε πῶς ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου προέκρινεν ἀναβολὴν ἀποφάσεως καὶ ἐτόνισεν, ὅτι προέχει ἡ διάνοιξις νέων ἀγορῶν καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ ἐμπορικὸν πνεῦμα εἰς τὴν καπνικὴν πολιτικὴν τοῦ κράτους.

«Πρέπει νὰ διατηρήσωμεν τοὺς παλαιούς μας πελάτας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποκτῶμεν συνεχῶς καὶ νέους. Ὁ μέγιστος κίνδυνος εἶναι ἡ ἐφησύχασις». Καὶ κατέληξε, τονίζων πόσον εἶχε δίκαιον, ὅταν ὑπεστήριζε, κατὰ τὰς προηγουμένας ἐκλογάς, ὅτι τὸ βασικῆς σημασίας θέμα διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Ἀλλ' ἤδη καὶ κάτι πλέον ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἔδωσεν ἐξετάσεις κατὰ τὸ 50ήμερον τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δικαιοῦται ἁπλῶς τοῦ τίτλου τῆς κυβερνήσεως «διανομῶν».

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 10.— Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Μαρκεζίνης ὡμίλησε σήμερον ἐνώπιον παλλαϊκῶν συγκεντρώσεων, δονου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΘΟΣ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΝ

Ὅταν κανεὶς γράφῃ ἱστορίαν, ὀφείλει νὰ εἶναι ἀτέγκτως δίκαιος. Ὅταν γράφῃ νεκρολογίαν, πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἀπαραιτήτως ἀνθρώπινος. Διότι, ἄλλως, ἡ δικαιοσύνη καθίσταται ἀδικία. Καὶ ἀκόμη καθίσταται καὶ σκληρότης καὶ ἀπρέπεια. Αὐτὴ εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς γνησιωτέρας Παπανδρεϊκῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν: Τῆς «Ἐλευθερίας». Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ οὐδέποτε συνεπάθησε τὸν Σοφοκλῆν Βενιζέλον. Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ φαντασθῇ, ὅτι πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ του φερέτρου, θὰ ἐκόμιζε τὴν ὀξυτάτην ἐπίκρισίν της ὡς μεταθανάτιον ἐγκώμιον. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ σκιαγραφία τοῦ ἐκλιπόντος δὲν ἀφίστατο τῆς πραγματικότητος, ἡ τοιαύτη καὶ μὲ τόσον ἔντονον φωτισμὸν παρουσίασίς της, ἐν ὥρᾳ ἐθνικοῦ πολιτικοῦ πένθους, θὰ ἐπρόδιδε πάθος ἀνεπίτρεπτον. Καὶ θὰ ἀπέβαινεν ἔνοχος. Ἀλλὰ ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος κάθε ἄλλο παρὰ οἷος περιεγράφη ἦτο. Διότι εἶχεν ἀρετὰς πρώτου διαμετρήματος. Καὶ αὐταὶ ἀπεσιωπήθησαν κάτω ἀπὸ μίαν ἀγωνιώδη ἀπόπειραν ψυχαναλυτικῆς ἀνατομίας. Καὶ εἶχε προσφέρει ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐξόχους εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι οὐδαμῶς ἀνεφέρθησαν. Ἐνεσάρκωνε τὴν σύνεσιν. Καὶ ἐξέφραζε τὴν ἐπιταγὴν τοῦ μέτρου, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, εἴτε ἀπὸ τῆς θέσεως τῆς Κυβερνήσεως εἴτε ἀπὸ τῆς ἐπάλξεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Καί, ἐπὶ πλέον, ἔφερε πάντοτε εἰς τὸν δημόσιον βίον ἀποφασιστικὸν στοιχεῖον πολιτισμοῦ καὶ ἐντιμότητος. Ἦτο ὁ μετριοπαθής, ποὺ ἐγνώριζε νὰ ὑποτάσσῃ τὸ κόμμα εἰς τὸ Ἔθνος. Τὸ ἠγνόει, τάχα, αὐτὸ ἡ ἐφημερίς, ποὺ ἠθέλησε νὰ ἀναμίξῃ τὰς νεκρωσίμους εὐχὰς μὲ κομματικοὺς ἀφορισμούς, ὑπὸ μορφὴν σοβαροπρεποῦς βιογραφίας; Ὄχι, βέβαια. Μήπως εἶχε τὴν ἀφέλειαν νὰ ἐπιζητῇ ἐντυπωσιασμοὺς διὰ τῆς προβολῆς ἀκριβῶς ἀντιθέτων ἐξ ὅσων τὸ πενθοῦν Ἔθνος ἐπίστευεν; Ἐπίσης, ὄχι. Δι' ὃ καὶ τὸ ἐρώτημα: Διατί ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ νεκροῦ; Διατί τὸ κατηγορητήριον μὲ τὸν βαλλόμενον ὁριστικῶς ἀπόντα;

Ἀνακύπτει ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ ἀπάντησις: Πρόκειται περὶ ἀνατριχιαστικῆς καὶ μακαβρίως χαρακτηριστικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Εἶναι δὲ ἡ ἐνδοκομματικὴ ἀλληλομαχία τόσον ὀξεῖα καὶ ἄπληστος, ὥστε οὐδὲ πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ τάφου νὰ σταματᾷ. Εἰς τὴν «νεκρολογίαν» ὑπῆρχε καὶ βλασφημία καὶ ἀλαλαγμὸς χαρᾶς. Βλασφημία κατὰ τῶν ἀντιπάλων. Χαρά, διότι ἔπεσε τὸ φράγμα, ποὺ ἀντεπροσώπευεν ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος.

Τὸ συμπέρασμα ἔρχεται, τώρα, διὰ τὸν Λαὸν ἀβίαστον καὶ διδακτικώτατον: Ὅταν οὐδὲ πρὸ τοῦ θανάτου συγκρατοῦνται τὰ πάγια μίση καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ ὑπονομεύσεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, θὰ κοπάσουν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Κέντρον θὰ καθίστατο Κυβέρνησις; Ἀλλὰ ποῖος εἰμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι τὸ πινάκιον τῆς ἐξουσίας δὲν θὰ κάμῃ τοὺς διαγκωνισμοὺς βιαιοτέρους καὶ ἀμεσωτέρους; Θὰ διστάσουν, ἀρά γε, τότε οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ὅταν δὲν διστάζουν ἀκόμη καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀπὸ ὀλίγης μόλις ὥρας νεκροῦ συνεργάτου των; Ὅταν δὲν διστάζουν, ἔστω καὶ ἂν ἐκ τῆς αὐτοαποκαλύψεως ζημιώνουν κομματικῶς εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν; Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν παράταξιν τῆς ἀποσυνθέσεως εἰμπορεῖ τὸ Ἔθνος νὰ ἔχῃ ἐλπίδας; Ἀλλὰ δὲν ἀνησυχοῦμεν. Δὲν πρόκειται ὁ Λαός, ποὺ παρακολουθεῖ καὶ καταγράφει, νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐσωτερικὴν συμπλοκήν, τὴν ἀναστάτωσιν καὶ τὴν ἀνευθυνότητα, ποὺ ὅλα μαζὺ αὐτὰ λέγονται Ἕνωσις Κέντρου. Διότι θὰ ἦτο ὡσὰν νὰ αὐτοεγκατελείπετο εἰς τὴν ἀκυβερνησίαν. Εἰς τὴν διάλυσιν. Εἰς τὸ χάος.

ΕΙΣ ΤΑ ΧΑΝΙΑ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΙΩΠΗΣ ΜΕΤΑ ΠΟΝΟΥ

ΜΕ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΠΕΝΘΟΥΣ ΕΚΗΔΕΥΘΗ Ο Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ἐν τῷ προσώπῳ του ἡ Ἑλλὰς χάνει ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα στηρίγματά της.

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπῆρξε φορεὺς ἀνθρωπίνου καὶ πολιτικοῦ μεγαλείου καὶ παράδειγμα γνησιωτάτου Ἕλληνος.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πολιτικὴ ἀρετή του ἦτο ἡ ἡμερότης καὶ ἡ μετριοπάθεια.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΕΝ ΠΑΡΑΛΕΙΠΕΙ ΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΝΤΟΝΩΣ

ΧΑΝΙΑ, 10.— Ἐν μέσῳ πανελληνίου πένθους, ἐκηδεύθη χθὲς εἰς Χανιὰ καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Ἀκτωτήρι, πλησίον τοῦ τάφου τοῦ πατρός του, ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος. Ὁ Βασιλεύς, εἰς ἔνδειξιν ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν Κρῆτα πολιτικόν, ἀπέστειλεν εἰς Χανιὰ διὰ νὰ τὸν ἐκπροσωπήσῃ τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ διηρμήνευσαν τὴν καθολικὴν ὀδύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

—o—

ΧΑΝΙΑ, 10.— Χθὲς τὴν 2.25 μ. μ. ἡ Κρητικὴ γῆ σκέπαζε γιὰ πάντα τὸ ἐκλεκτὸ τέκνο της, τὸν Σοφοκλῆ Βενιζέλον. Τὴν ἴδια στιγμὴ ριπὲς πολυβόλων τάραζαν τὴν ἀτμόσφαιρα πάνω στὸ Ἀκρωτήρι, πλημμυρισμένο ἀπὸ χιλιάδες κόσμο, ἐνῷ Κρητικοποῦλες ἔρραιναν μὲ ἀνεμῶνες τὸ φέρετρο, ποὺ κατέβαινε σιγὰ - σιγά.

Γύρω ἀπὸ τὸν σκαμμένο τάφο στεφάνια πολλά, τόσα ποὺ «περίσσευαν» καὶ σκέπαζαν τὸν ἄλλο τάφο, τοῦ πατέρα — τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου — ποὺ βρίσκεται 15 μόλις μέτρα ἀπὸ ἐκεῖνον τοῦ γυιοῦ. Ἕνα μόνο δάφινο στεφάνι τοποθετήθηκε πάνω στὴ σορό: τὸ βασιλικὸ στεφάνι, ποὺ τὸ κατέθεσε ὁ Διάδοχος. Ὕστερα, τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ βρακοφόροι Κρῆτες κατέβαζαν στὸν ἀνοιγμένο λάκκο τὸ φέρετρο μὲ τὸ νεκρὸ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ἡ μαυροντυμένη συντετριμμένη σύζυγος — ἡ κ. Αἰκατερίνη Βενιζέλου — ἄπλωσε τὸ χέρι της, πῆρε τὴν σημαία ποὺ τὸ σκέπαζε καὶ τὴν ἔσφιξε πάνω στὸ στῆθος της.

Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς χθεσινῆς συγκλονιστικῆς ἡμέρας ποὺ ἔζησαν τὰ Χανιά, ἦτο ἡ σιωπή. Ὁ λαὸς τῶν Χανίων καὶ οἱ ἄλλες ἀμέτρητες χιλιάδες ἀνθρώπων, ποὺ ἦρθαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Μεγαλονήσου, συνώδευσαν στὴν τελευταία του κατοικία τὸν μεγάλο συμπατριώτη τους, χωρὶς ὑστερικὲς ἐκδηλώσεις. Ὅσοι ἔζησαν τὴν χθεσινὴ ἡμέρα ἐδῶ, δὲν θὰ τὴν ξεχάσουν γι' αὐτὸ τὸν λόγο. Γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πένθησαν οἱ Κρῆτες τὸν Σοφοκλῆ Βενιζέλο. Κατάμεστοι οἱ δρόμοι, οἱ πλατεῖες, τὰ παράθυρα, τὰ μπαλκόνια, ὅλα, καὶ νὰ μὴν ἀκούγεται ψίθυρος. Μιὰ σιωπὴ καταθλιπτική, μιὰ ἔκφρασις πόνου βουβή, ποὺ εἶχε κάτι τὸ ἀφάνταστα μεγαλοπρεπές.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας: Μὲ μυρτιὲς κήδεψε ἡ Κρήτη τὸ ἐκλεκτὸ τέκνο της. Γεμάτη ἡ Μητρόπολις μὲ μυρτιές, γεμάτοι κι' οἱ δρόμοι ἀπ' ὅπου πέρασε ἡ νεκρικὴ πομπή. Στρῶμα ὁλόκληρο πάνω στὸ δρόμο ἀπὸ τὴν Μητρόπολι μέχρι τὸ Ἀκρωτήρι, μιὰ ἀπόστασις 6 περίπου χιλιομέτρων.

—o—

ΠΟΙΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ

Περὶ τὴν 10.45' π. μ. εἶχαν προσέλθει στὴν Μητρόπολι οἱ ἐπίσημοι. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Παπανικολόπουλος, Κουρμούλης, Νταῆς, Στράτος, Στεργιώτης, Καρμίρης καὶ Μανωλέσσος, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Λαμπουΐς ἀπὸ τὴν ΕΡΕ ὁ ἀρχηγὸς τῆς κ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν κ. Μαρκεζίνη καὶ τοὺς κ. κ. Κεφαλογιάννην καὶ Βολουδάκην, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε. Κ. κ. Παπανδρέου μὲ τοὺς ὑποψηφίους βουλευτὰς τοῦ κόμματος κ. κ. Στεφανόπουλον, Μητσοτάκην, Μαῦρον, Κατσώταν, Μπακατσέλον, Κοθρῆν, Ἀλαμανῆν, Μπακλατζῆν, Βασιλάτον, Πολυχρονίδην, Κωστόπουλον, Παπασπύρου, Τούμπαν, Ἀκρίταν, Μαρῆν, Βαρδινογιάννην, Ἰ. Τσιριμώκον, Ζίγδην, Στεφανάκην, Ρέντην, ἀντιπροσωπεία τῆς ΕΔΑ ἀπὸ τοὺς κ. κ. Κιτσίκην, Μπριλλάκην καὶ Μίκη Θεοδωράκην, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ρακιντζῆς, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ναύαρχος κ. Θεοχάρης, οἱ κ. κ. Ὠνάσης, Νιάρχος, Μινωτῆς, Ἀνδρεάδης, Ζολώτας, ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν πνευματικῶν μας ἱδρυμάτων, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τσουκαλᾶς, ὅλοι σχεδὸν οἱ νομάρχαι καὶ οἱ δήμαρχοι τῆς Κρήτης καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΗΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Τὴν 11.15' προσῆλθεν ἡ Α. Β.Υ. ὁ Διάδοχος, ποὺ κατηυθύνθη πρὸς τὴν κ. Αἰκατερίνην Βενιζέλου, τὴν ὁποίαν καὶ συνελυπήθη, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς τοῦ ἐκλιπόντος πολιτικοῦ ἡγέτου. Ἡ συγκίνησις ἦτο καταφανὴς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Διαδόχου, ποὺ ἀκολούθως ἐπροσκύνησε τὴν σορὸν τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου καὶ κατέθεσε τὸν βασιλικὸν στέφανον.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΑ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ

Ἀμέσως μετὰ ἤρχισεν ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, μὲ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν μητροπολιτῶν τῆς μεγαλονήσου, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας, καταθέτων στέφανον, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος, μὲ φωνὴν παλλομένην ἀπὸ συγκίνησιν, ἐξεφώνησεν ἐπικήδειον λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεγράμμισεν:

«Ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δημοσίων πραγμάτων, ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐπέδειξε πάντοτε εἰλικρίνειαν σκέψεων καὶ προθέσεων, ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν διεθνῶν πραγματικοτήτων, νηφαλιότητα καὶ φρόνησιν, προσήλωσιν εἰς τὴν παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ τόλμην εἰς τὴν προσαρμογὴν πρὸς τὰς μεταβαλλομένας τῶν πραγμάτων καταστάσεις, ἐπορεύθη δὲ διὰ μέσου τραχειῶν ἀντιθέσεων εὐθυτενής, ἄκαμπτος καὶ λευκός. Ἰδιαιτέρως διεκρίθη ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ, εἴτε ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἴτε ὡς μέλος διεθνῶν διασκέψεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐδέσποζον ἡ ἰσχυρὰ προσωπικότης, ἡ δύναμις τῆς σκέψεως καὶ ἡ πειθὼ τοῦ λόγου.

»Πολύκλαυστε Πρόεδρε,

»Ἐπετέλεσες τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον μέχρις ἐσχάτων καὶ ἀδοκήτως ἐγκατέλειψες τὸν κόσμον τοῦτον, εἰς στιγμὰς κρισιμωτάτας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ παρουσία σου θὰ ἦτο πολύτιμος. Ἐν τῷ προσώπῳ σου ἡ Ἑλλὰς χάνει ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα στηρίγματά της.

»Ἐντὸς ὀλίγου ἕνας δεύτερος τάφος θὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὸ Ἀκρωτήρι. Οἱ δίδυμοι οὗτοι τάφοι, τοὺς ὁποίους ὑπερηφάνως κρατεῖ εἰς τὰ σπλάγχνα της ἡ ἡρωϊκὴ καὶ μαρτυρικὴ γῆ τῆς Κρήτης, θὰ σημαίνουν εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑψίστας ὑπηρεσίας τοῦ Μεγάλου Πατρὸς καὶ τοῦ Εὐγενοῦς Τέκνου αὐτῆς.

»Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν».

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἠκολούθησεν ὁ κ. Παπαν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Πατρῶν

ἀπέτισε χθὲς φόρον τιμῆς πρὸς τὸν Βενιζέλον

Ἐθνικὴ ἡ ἀπώλεια ἀπὸ τὸν θάνατόν του, ἐτονίσθη

Τὴν 8ην μ. μ. χθὲς συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς συνέχισιν τῆς διακοπείσης τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην συνεδριάσεως. Ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν τακτικήν, ἔνιοι τῶν δημοτικῶν συμβούλων δὲν προσῆλθον καὶ οὕτω δὲν ἐσημειώθη ἀπαρτία. Παρόντες 11 ἐπὶ συνόλου 25.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν θεμάτων, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Τάκης Κοτρωνόπουλος, ἀποτίσας φόρον τιμῆς εἰς τὸν ἀποθανόντα πολιτικὸν ἡγέτην Σοφοκλῆν Βενιζέλον, εἶπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἐξέλιπεν, ἀξιότιμοι κύριοι σύμβουλοι, ἡ φυσιογνωμία τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ἐκδημήσαντος εἰς Κύριον ἐν ὥρᾳ πολιτικοῦ ἀγῶνος. Ὁ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θάνατός του ἀποδεικνύει τὴν ἀγωνιστικότητα τοῦ ἀνδρός, μὴ φεισθέντος οὔτε αὐτῆς τῆς ὑγείας καὶ ζωῆς του εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν πολιτικῶν του κατευθύνσεων. Διακρινόμενος διὰ τὴν σωφροσύνην του καὶ τὴν πολιτικὴν ἱκανότητα, ἔθαλπε τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, μὴ διστάζων νὰ λαμβάνῃ θέσιν ἀντίθετον πρὸς τὸ κομματικόν του συμφέρον, ὅταν τοῦτο ἤρχετο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ γενικὰ συμφέροντα.

»Ὁ θάνατός του δύναται ἀδιαψεύστως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐθνικὴ ἀπώλεια καὶ μάλιστα εἰς τόσον κρίσιμον ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν περίοδον καὶ ἀφήνει δυσαναπλήρωτον κενόν. Ἡ πανελληνίως ἐκδηλωθεῖσα θλῖψις διὰ τὸν θάνατον τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου ἀποδεικνύει τὴν μεγαλοσύνην τοῦ ἐκλιπόντος. Τὴν θλῖψιν ταύτην ἐδοκίμασαν βαθύτερον ὅσοι ηὐτύχησαν νὰ συνεργασθοῦν ἢ νὰ γνωρίσουν τὸν ἄνδρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχον καὶ ἐγὼ τὴν τοιαύτην τιμήν, προερχόμενος ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ κόμματος τοῦ μεγάλου πατρός του Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

»Τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, προτείνω εἰς τὸ Σῶμα τὴν τήρησιν σιγῆς δύο λεπτῶν καὶ τὴν ἀποστολὴν συλλυπητηρίου ψηφίσματος εἰς τὴν οἰκογένειάν του».

Ἡ πρότασις ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτή.

Ὁ κ. Ἀθανασίου ἤσκησε δριμεῖαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κ. δημάρχου, ὁ ὁποῖος, εἶπεν, ἀνεχώρησε τὴν Παρασκευὴν ε